
Omsorg for etterlatte etter selvmord

ARTIKKEL

DYREGROV K

DYREGROV A

NORDANGER D

Sammendrag

Fagfolk som har arbeidet med etterlatte etter selvmord har etterlyst systematisk hjelp og bistand, spesielt til barn. Målet for studien var å evaluere det totale offentlige hjelpetilbudet for etterlatte etter selvmord blant unge (< 30 år) i et barne-og-familieperspektiv. Man ønsket å kartlegge organisering og innhold av hjelpen, og, om nødvendig, giråd på tiltakssiden. En landsomfattende spørreskjemaundersøkelse ble besvart av 321 av 481 norske kommuner/bydeler (67%). Et underutvalg fra 266 kommuner der man angav å ha egne tilbud for etterlatte etter selvmord, er analysert og presenteres i artikkelen. Data ble analysert etter kvantitative og kvalitative analysemetoder.

Omsorgstilbudet varierer på landsbasis. Kommunelege og prest er sentrale i omsorgstilbudet over hele landet, mens psykologisk/psykiatrisk kompetanse noe oftere finnes i Sør-Norge, i bykommuner og i større kommuner. I de fleste kommunene kommer hjelpeapparatet raskt i kontakt med de etterlatte, men kontaktetableringsmåten synes tilfeldig, oppfølgingstiden varierer og barneomsorgen er mangelfull. Et bedre omsorgstilbud og økt tilgjengelighet til tilbudet synes å være mest vanlig i mindre kommuner og i kommuner med fast koordinator, kriseteam og skriftlige rutiner for omsorgen. En handlingsplan for krise- og sorgberedskap bør utarbeides i kommunene.

Publisert: 10. november 1999. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 21. juli 2026.